

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in soboto ob 4. uri popoldne ter stane po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto . . . 15 K
3/4 . . . 10 „
1/2 . . . 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin. V Gorici se prodaja „Soča“ v vseh tobakarnah.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriskem in Gradiščanskem“ in dvakrat v letu „Vozni red železnic, parnikov in poštinih zvez“. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

SOČA

„Vse za narod, svobodo in napredek!“ Dr. K. Lavrič.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

„Gor. Tiskarna“ A. Gabršček (odgov. J. Fabčič) tiska in zal.

„Kuratorij slovenske zasebne gimnazije v Gorici“.

Kako nesramno laže »Gorica«.

Pozvali smo »Gorico«, naj navede imena onih gospodov, ki tvorijo kuratorij slovenske zasebne gimnazije v Gorici, da bo videla javnost, koliko klerikalcev in koliko naprednjakov je v kuratoriju, ker je trdila »Gorica« v svoji 37. številki dne 10. t. m. to-le: »Neresnična je tudi trditev, da se je prezrla narodno-napredna stran-ka. V ožjem kuratoriju zasebne slovenske gimnazije so le slovenski rodoljubi, »klerikalci« poleg »naprednjakov«....»

»Gorica« se našemu pozivu ni odzvala, ker ve, kako nesramno je lagala v svoji 37. številki v članku »Novodobni Herostrat«.

Ker torej »Gorica« noče priobčiti imen članov »kuratorija«, jih priobčujemo pa mi:

Le poslušajte!

V kuratoriju so: profesor Berbuč, predsednik, profesor dr. Kos, vpokojeni poštni ravnatelj Fran Leban, profesor Ipavec, profesor Mastnak, poslanec Fon, poslanec dr. Gregorčič, odvetnik dr. Pavletič, profesor dr. H. Zorn, profesor Zupančič in semeniški profesor dr. Žigon.

Berbuč, Kos, Leban, Gregorčič, Pavletič, Žigon so že naši stari prijatelji; od razkola sem jih dobro poznamo; Pavletič je klerikalec, odkar živi. Vsi so zagrizeni klerikalci, obče znani naši javnosti. Koliko naklepov proti naši stranki so že skovali ti gospodje! Dr. Zorn je katehet, klerikalec, bolj skrit, pa tudi zagrizen. Prof. Ipavec je bil unet narodni radikalec, pa se je prelevil v zagrizenega klerikalca, ki agitira za Gregorčiča ustno in pismeno, kadar treba; Fon je klerikalni poslanec. Gledé teh dveh velja rek: da je poturica hujši od Turka.

Ostaneta torej le še dva gospoda: profesorja Mastnak in Zupančič. Oba sta ugledna profesorja, spoštovana, ki se pa v politiko čisto nič ne vmešavata. Zato

ju ne moremo prišteti ne eni ne drugi stranki; v kuratoriju sta kot zastopnika podružnice profesorskega društva; menda je bil slednji izbran, ne da bi ga bili sploh vprašali.

Torej »Gorica«, kje so tisti naprednjaki, ki sedijo v kuratoriju poleg klerikalcev?! Odgovori!

»Gorica« ne odgovori, ker je tu razkrinkana za grdo lažnjivko. Našo javnost hoče za norca imeti, slepari, da sedijo v kuratoriju poleg klerikalcev naprednjaki — dočim je resnica ta, da v kuratoriju ni nobenega naprednjaka.

O svetišču govori, visoko dviga klerikalno početje kot važno slovensko delo, ali to »Gorice« nič ne ovira, da ne bi pri tem nesramno lagala in sleparila javnosti. Tako pač je »Gorica« dosledna v svoji laži.

Vprašamo le še to: Kdo je tisti, ki se more ogrevati za klerikalno početje, katero spremlja »Gorica« že v prvem začetku s tako grdimi lažmi?!

Iz govora državnega poslanca dr. O. Rybára

v poslanski zbornici 10. t. m.

Državni poslanec dr. O. Rybár je imel v seji 10. t. m. velik govor, s katerim so se bavili obširneje razni važni listi v Avstriji. Iz tega govora navajamo to-le:

Jednakopravnost zahtevamo!

Posebno čudno zveni ta trditev (da namreč Slovenci stavljajo pretirane zahteve) od strani Nemcev, ki niso bili le v minulosti protežirani v vsakem pogledu, ki se namreč tudi v najnovejšem času — čim so le izrazili kako malo želje — že smejo nadejati takojšnje izpolnitve. Česa zahtevamo mi Slovani? Mi zahtevamo enakopravnost v uradu, mi zahtevamo, da se tudi z našimi soplemenjaki na različnih oblastih občuje v njihovem materinem je-

ziku — to je zahteva, ki je povsem sama ohi sebi umevna in s katero se v Švici tudi res postopa, kakor je samo ob sebi umevno — mi bi bili zadovoljni, ako bi tudi v Avstriji tako postopali z nami kakor se s Švicarji v njihovi domovini. (Odobranje); — dalje zahtevamo, naj naša mladina dobiva pouk v materinem jeziku. — (Pohvala). To je ravno tisti objekt boja, ki provzroča v Avstriji pravzaprav največje spore; kajti, čim mi zahtevamo kako šolo, so Nemci — a na jugu, žal, tudi Italijani — hitro po koncu od vseh strani proti temu in se branijo z vsemi sredstvi, z rokami in z nogami, proti tej zahtevi. Nemcem seveda ne treba, da bi v svojih dednih deželah zahtevali šol, kajti preskrbljeni so s šolami v preobilju.

Ali Nemci začenjajo dan danes zahtevati šol tam, kjer prav za prav niti ni nastanjenih Nemcev ali nemških otrok; danes zahtevajo šol že na jugu, kjer sploh ni nobenega stalno nastanjenega nemškega prebivalstva, kjer je k večjemu oficirjev in uradnikov, ki po večem delu zopet niso nemške narodnosti, ki jih pa zistem vladni v Avstriji označa za Nemce in jih naravnost sili, da pošiljajo svoje otroke v nemške šole. Kjer je najti le par takih vladnih Nemcev — tako bi jih jaz imenoval (Odobranje) — in kjer se je kateri bodi njihovih predstojnikov oglašil za nemško ljudsko šolo, hitro je vlada tu in jim dovoljuje šole celo tam, kjer — kakor n. pr. v Primorju, v Trstu — domače slovensko prebivalstvo vzlic svojem velikemu številu, vzlic vsem prošnjam in pri- tožbam ne more priti niti do ene ljudske šole. Prav v zadnjem času je bilo na jugu v čisto slovenskih krajih, kjer je le par priseljenih Nemcev in takih, — kakor sem jih prej imenoval — vladnih Nemcev, ustanovljenih nemških šol, in sicer — kar je najznačilneje — ne morda na račun naučnega, marveč, gospoda moja, na račun železniškega ministerstva. (Veselo). Železniško ministerstvo nastopa torej pri nas tudi kakor germanizatorično ministerstvo.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. na desno.

Upravništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Oglasi in poslanice se računijo po Petit-vrstah, če tiskano 1-krat 6 vin., 2-krat 14 vin., 3-krat 12 vin. vsaka vrsta. Večkrat po pogodbi. Večje črke po prostoru. Reklame in spisi v uredniškem delu 30 vin. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

Potreba narodne avtonomije.

Zato manjka tudi zanimanje. Drugače je pa pri narodih, ki mejijo drug na drugega; tu se kaže zopet preveliko, preveč zanimanja. V tem slučaju smatrajo namreč mejni sosedni narodi dovoljenje kake kulturne institucije ali šole kakor napad na njihovo posestno stanje, kakor ojačenje sosednega naroda in se branijo z vsemi možnimi sredstvi proti temu. Mi znamo, da so največji boji v parlamentu navstajali iz takih šolskih vprašanj. Spominjam pri tem samo na Celje, sedaj na italijansko vseučiliščno vprašanje, na vprašanje češkega vseučilišča, na razne gimnazije itd. Sili se nas, da moramo tukaj skupno sedeti in hujška se narode drugega proti drugemu; kajti, gospoda moja, ako tudi se to navidezno ne godi namenoma, je zapravo vendar v intencijah vlade, da se narodom ne dopušča, da bi prišli do pomirjenja, da se more tem načinom laglje vladati po načelu: Divide et impera! Sili se nas torej, da se pečamo tu z vprašanji, ki nas ali absolutno nič ne zanimajo, ali v kateri bi se mi v resnici ne smeli mešati; kajti o tem, ali naj kak narod dobi šolo, bi moral po naravni logiki odločiti le dotični narod sam. Nemci n. pr. bi vendar ne imeli odločati, ali naj mi trebamo kake gimnazije v Kranju, Gorici ali Trstu; to vendar Nemci absolutno nič ne briga. (Posl. Sommer: To jih briga, ker morajo poskrbeti za sredstva!) To je ravno! Saj je to tudi čisto resnično. Ali to ravno je pogreška v naši ustavi; temu bi se odpo- moglo z uresničenjem načela narodne avtonomije. Ko bomo enkrat to imeli, ne boste nič plačevali vi za nas in mi ne za

Kapitan Hatteras

ali

Angleži na severnem tečaju.

Francoski spisal Jules Verne. — Prevel O. J.

(Dalje).

Če je v skupni sobi nekoliko prenehal ogenj, koj so se stene in tla prevlekla z ledom; ni ga bilo železnega žrebca ali kovinske ploče, na kateri bi se ne naredila koj debela plast ledu. Človeška sapa se je na zraku hipoma zgoščala in padla kot sneg na tla. Le nekaj stopinj od peči je toplota izgubljala popolnoma svojo moč in ljudje so se kar prerivali okrog peči.

Vendar jim je doktor nasvetoval, naj se skušajo utrditi in sprijazniti s tukajšnjim mrazom, s katerim bodo še mnogo imeli opraviti in jih je opominjal tudi z zgledom; toda v svoji lenobi in nemarnosti se je večina le tiščala peči, niso se hoteli umakniti in so rajši dremali pri škodljivi toploti.

Po doktorjevem ni bilo nevarno, iz tople sobe priti na velik mraz, kajti nagel prehod ima slabe posledice le tedaj, če se človek poti; doktor jim je navajal izglede v dokaz svoje trditve, toda njegove besede so bile bob ob steno.

Hatteras pa ni nič kaj kazal, da bi nanj kaj vplivala temperatura. Molče je hodil semintje, ne hitreje ne bolj počasi. Se li mar njegovega telesa ni prijel mraz? Ali je imel on v tako obilni meri naravne toplote, ki jo je iskal pri svojih mornarjih, ko jih je jemal v službo? Ali pa je bil morda tako zakopan v svojo misel, ki se je ni dal

izbiti iz glave, da se je odtegnil vsem vnanjim vplivom? Niso li njegovi ljudje strmeli, ko so videli, da se niti za najhujši mraz nič ne zmeni? Po cele ure je zapuščal ladjo in se vračal, ne da bi se mu poznale sledi kakega mraza.

»To je posebne vrste človek,« je dejal doktor Johnsonu še jaz se mu čudim, on ima v sebi vedno goreče ognjišče! Tako krepke in žilave narave še nisem videl v svojem življenju.«

»Dejstvo je,« pravi Johnson, »da odhaja, prihaja in se spreha po čistem zraku, ne da bi se bolj gorko oblekel kakor junija meseca.«

»Oh, kaj obleka!« odvrne doktor, »čemu pa naj bi se oblačil, kdor ne proizvaja gorkote sam iz sebe? Ali bo mar kdo tako telebast, da bo kos ledu zavijal v volneno cunj, da se ogreje? Hatteras vsega tega ne potrebuje, in jaz se ne bom nič čudil, če nekega lepega dne postane ves vroč na zunaj, kakor belo-žareč ogelj.«

Johnson, ki je imel ukaz, da uredi vsako jutro do- stop do kurišča, je zapazil, da je led že več nego deset črevljev debel.

Skoro vsako jutro je doktor lahko opazoval veličastno severno zoro; od štirih zjutraj do osmih zvečer se je nebo polagoma žarilo na obzorju; počasi je nastajal rumenkasto-bled izbočen rob, čigar skrajni točki sta se naslanjali na ledeno polje. Polagoma se je bliščeči pas pomikal višje in višje, na njem pa so nastajale temne proge. Nato pa so začeli prodirati žarki neke svetle tvarine izza planjave in so se vedno bolj daljšali ter postajali sedaj bolj, sedaj manj žareči. Ko je svetlobni pojav prišel do viška, je bil večkrat sestavljen iz več lokov, ki so se kopal v rdečih, rumenih ali zelenih svetlobnih valovih. Bil je čaroben, nepopisljiv prizor. Kmalu so se ti razni loki

spojili v eno točko in tvorili severno krono v vsem ne- beškem razkošju. Konečno so se loki sami spojili, bliščeča zora je obleдела, močni žarki so se razlili v blede in skoro nedoločno odsvetanje in čudni pojav je hipno oslabil, skoro ugasnil in neopaženo izginil za otmelnimi južnimi oblaki.

Mi si niti misliti ne moremo, kako čaroben bi bil prizor prav blizu tečaja, ali vsaj kakih osem stopinj proč. Severna zora zmernejših pasov se še oddaleč ne da s to primerjati. Zdi se, kakor da bi bila hotela božja previdnost prihraniti ta čudesa samo tem podnebjem.

Ob luninem svitu se je večkrat prikazalo tudi po več stranskih mesecev, ki so njeno svetlobo pomnoževali, in pogosto so se tvorili tudi enostavni lunini kolobarji ter obkrožali zvezde, ki so se krasno blesketale sredi svetlega kroga.

Dne 26. novembra je nastal močan morski pritok in voda je z vsi silo bruhala skozi ono jamo za kopanje. Debeli ledena skorja je kar razpokala vsled morskega gibanja in votlo bobnenje je naznanjalo podmorski boj; k sreči je ladja tako trdo čepela v svoji kotlini, da ni dajala nikakega duška na stranah, samo njene verige so delale ropot z rožljanjem, ki jih je pa Hatteras hitro dal pritrčiti.

Naslednjega dne je bil mraz še hujši; nebo je bilo prepreženo s tenkimi oblaki in veter je vzdigoval v zrak nakopičeni sneg, tako da je bilo težko razločiti, ali prihaja snežni metež od neba ali od tal. Nepopisno se je vse mešalo.

Moštvo se je pečalo z raznimi opravili, zlasti s pripravljanjem toišče in olja morskih psov, ki je zmrazilo v ledene klade in jih je bilo treba s sekuro obdelati; razsekali so jih na koščke, kakor marmor trde, s katerim so

vas, ker danes plačujete vi ravno tako za naše šole, kakor mi za vaše; a razmeroma plačujemo mi mnogo več za vaše šole ravno zato, ker šol — nimamo. (Tako je!) Nemci ne plačujejo niti krajcarja za noben slovenski višji gimnazij, ker slovenskega višjega gimnazija nimamo; vi ne plačujete niti krajcarja za nobeno slovensko realko, ker nobene nimamo, izvzemši one v Idriji, ki je šele v zadnjem letu podržavljena; vi ne plačujete za nikako slovensko vseučilišče, ker nimamo nikakega, in se torej to, kar vi nam očitajte, obračate ravno proti vam; ne da vi plačujete za nas, temveč plačujemo razmeroma mnogo več mi za vas, nego vi za nas. (Posl. dr. Sommer: Tudi mi smo za avtonomijo!) Dobro torej! Če smo torej prišli do tega spoznanja, treba napraviti tudi korak naprej in reči: Ni dovolj, da tu spremeniš poslovni red, kajti, tako dolgo, dokler bodo tukaj, kakor so danes, narodi zastopani — da si ne na podlagi ustave — tako dolgo bo prihajalo do narodnih nasprotstev, tako dolgo se tudi, kakor je to omenil ekselencja Gessmann, ne bo delovalo za državni interes, ampak bomo tako dolgo siljeni delovati za interes svojega naroda.

Dokler torej stvar tako stoji, tudi poslovni red — naj bo še tako strog in oster — ne pomore nič, ker se bodo vedno pojavljala vprašanja, ob katerih bodo nasprotstva narodov zadevala eno ob drugo. Tudi ne zadošča, da nastopi sprememba sistema, kakor to zahteva posl. dr. Kramar, temveč mora enostavno priti do revizije ustave. Sedanja ustavo treba spremeniti v tem smislu, da se Cislajtanija na novo zgradi na federalistični podlagi in sicer na podlagi principa porabe narodne avtonomije.

Potem bo možno, da se sporazumemo tu v centralnem parlamentu, potem bo možno, da bomo izhajali tudi brez strogega poslovnika, kakoršnega se sedaj zahteva od nas. Tudi potem se bodo pojavljala nasprotstva političke, verske in gospodarske naravi, ali ne bo več boj, kakoršni se danes vojujejo tukaj, boj narodov proti narodu in žalibog tudi boj za ekzistenco.

Gospoda moja! Ni preveč rečeno, ako trdim, da so to boji za ekzistenco, ker narod, n. pr. slovenski, ki je glede šolstva tako zanemarjen, se bori enostavno za svojo ekzistenco, ko stavlja tu zahteve po šolstvu. Nemci se hvalijo s svojo veliko kulturo, literaturo itd. Ali pustite le svoje nemško prebivalstvo brez ljudskih šol in videli boste, koliko vam bo koristila nemška kultura iz nemške države! Pogledajte samo na Ogrsko, kaj se dogaja tam! Najmočnejši stebri ogrske državne ideje so Nemci, ravno zato, ker se jih vzgojuje v madjarskih šolah. Tu ne pomaga nikaka nemška kultura, nikaka nemška zgodovina in literatura.

Zaključujem torej ta del svojih izjav z zahtevo po reviziji ustave. Priznavam, da stvar ni tako preprosta in da se moje zahteve ne more tako hitro spolniti.

Ali, če je res v intenciji vlade in večih strank, da se okrepi centralni parlament in da se ga privede do plodonosnega delovanja, potem ne moremo tega cilja doseči drugače nego tako, da ne ostajamo pri poslovniku, ampak pristopimo k reviziji ustave.

DOPISI.

Iz komenskega okraja.

Kostanjevica. (Odgovor Pr. L. z dne 12. V. 1910. šte. 19.) — Kar človeka boli, to si rad zdravi, bodisi s kakoršnimkoli leki; magari s „Pr. L.“, ki mu pa gotovo ne ozdravi vseh skeletnih ran, če se ga še v toliki meri poslužuje. „Pr. L.“ ima mnogo bolnikov, pa še več bi jih moral imeti, ker pisati bi moral: Bilo je pred doglednim časom, ko so tu pri nas nastopale takr. „Marijine hčerke“, ki so se zabavale imenitno in počutille rajsko, kar dokazujejo živi dokazi, ki že ob rojstvu poznajo črko-e. Da se pri nas, v naših naprednih družinah ne dogaja kaj takega, imate, dragi popotnik, vedno v pogled, samo odkritosrčen in resni-coljuben bodite! Zato pa bodite ponosna, draga naša kostanjeviška dekleta! — Kar se tiče nedeljskega nastopa naših kostanjeviških deklet, vedite, da so se lepo, dostojno in plemenito obnašale, kar je nam in celi vasi v veliko čast in hvalo! — Pač vam radi verjamemo, dragi sobni in fantastično domišljavi popotnik, da vas jezi, da se je v nedeljo vse tako lepo, mirno in dostojno izvršilo; zato je res škoda, da ni bilo fotografij, da bi nam mogel fotografirati vaš žalosten, potr in škodoželjen obraz. Denili bi ga v okvir!! — Našim kostanjeviškim dekletom pa kličemo še enkrat — ponosne bodite na svoje lepo in dostojno obnašanje in le tako naprej, ker veselilo nas bo, da bomo mogli o vas vedno tako lepo in dobro pisati!! — A zdaj z Bogom, dragi popotnik, pa srečno potujte in ne zabite nam poslati s svojega potovanja kaj popotniških droblinic.

Družba sv. Cirila in Metoda.

Ciril-Methodov ples v Trstu. V sredo 11. t. m. se je zbrala k zadnji seji tržaška slovenska in hrvaška mladina, da sliši gmotni vspeli letošnjega plesa. Ko je otvoril predsednik g. H. Čok ta zaključni sestanek, je dal besedo blagajniku g. V. Ternovcu ki je navedel, da je bilo vseh dohodkov K 9653/27, vseh stroškov pa 2118/20. Poleg tega pa obstoja še rezervni fond iz lanskega leta v znesku K 210/20 — Čisti dobiček letošnjega plesa znaša K 7537/07 (sedem tisoč petsto sedem in trideset kron). Od tega dobička pripade glasom sklepa prve skupne seje znesek K 300 — ženski Ciril-Methodovi podružnici v Trstu, znesek K 7237/07 se ima razdeliti med slovensko in hrvaško Ciril-Methodovo družbo, poleg tega pa je razpolagati še z rezervnim zakladom in on predlaga, da se plača iz

tega znesek K 200 — za kamen v obrambnem skladu. — To poročilo se je vzelo z zadovoljstvom na znanje in predno se je prešlo na glasovanje o razdelitvi čistega dobička, za kar se je sklenilo, da se razdeli okroglo število K 7200 — obrnila sta se gg. H. Čok in Dr. E. Rekar do navzočih g. Hrvatov s prošnjo, da bi se letos pri razdelitvi ozirali na velike potrebe slovenske Ciril-Methodove družbe, da bi se ozirali na dejstvo, da je treba graditi pri Sv. Jakobu novo šolsko poslopje, ki bo stalo ogromne tisočake. Te prošnje pri g. Hrvatih niso bile zamen in g. Dr. Rimondo in Dr. U. Stanger sta predlagala hrvaškim članom odbora, da prepusti oni od svoje polovice, ki jim pripade t. j. od zneska K 3600 — znesek K 1600 — slovenski Ciril-Methodovi družbi, in da se oni za letos vsled tega zadovolje s K 2000 — Slovenski člani odseka so bili vzradoščeni nad tem bratskim činom g. Hrvatov in predsednik je naznanil končno razdelitev, ki slove: Slovenska Ciril-Methodova družba dobi K 5200 — za šolo pri Sv. Jakobu, hrvaška Ciril-Methodova družba K 2000 — za hrvaško šolo v Trstu, ženska Ciril-Methodova podružnica v Trstu K 300. Za obrambni sklad se plača en kamen v znesku K 200; ostanek se določi za rezervni fond za prihodnji ples.

Tržaška slovenska mladina pa si je nadelala nalogo doseči čez par let čisti dobiček K 10000 — in to se mora doseči v Trstu.

Za družbo sv. C. in M. — Pri četrtem izletu G. S. M. v Plave-Deskle je nabrala gospica Milka Domenisova na gostoljubnem domu g. Ivančiča v Desklah K 8.50. Obenem se je licitirala zapestnica za K 3.06 v ravno isti namen. Vsa čast narodni gospodini.

Domače vesti.

Goričanje v Pulju. — Naše »Pevsko in glasbeno društvo« je priredilo na Binkoštno nedeljo koncert v Pulju. — Nad 50 Goričanov in Goričank je odpotovalo s prvim jutranjim vlakom v Trst, kjer so se vkrcali na parobrod »Vis«. Vožnja po morju je bila krasna. Na parobrodu je vladalo prav živahno in veselo življenje. — Ob 2. popoldne smo došli v Pulj, kjer so nas sprejeli zastopniki slovenske kolonije, Hrvatov in Čehov. — Ob 5. popoldne je pričel koncert na vrtu Narodnega Doma. Udeležnikov je bilo kakih 700, v prvi vrsti seveda Slovencev, potem Čehov in nekaj zastopnikov puljskih Hrvatov. Prav dobro je bilo zastopano častništvo vojske in mornarice. Admiral je dal ta naš koncert v dnevno povelje, katero je priobčil tudi »Polaer Tagblatt«.

V moralnem in umetniškem oziru je uspel koncert v polni meri. Oba zbora, možki in mešani, sta pela dovršeno; čutili in videlo se je, da pojo navdušeno, pod uplivom slavnostnega razpoloženja, iz duše. Tudi naš kvartet (Črnko, Radikon,

Levpušček, Jakše) je ponosno nastopal in dovršeno pel. Občinstvo je vse točke sprejelo z viharo oduševljenostjo; ploskanja in živio-klicev je bilo obilo. (Morda priobčimo v tem oziru še poročilo iz peresa veččaka). — Ker je svirala vmes tudi c. kr. mornarska godba, je trajal ves program do 8^{1/2}, na kar je godba še dalje svirala na vrtu. Goričanje in zastopniki puljskih Slovencev so se zbrali po koncertu v hotelu Imperial, kjer je bil šele o polnoči vredno zaključen naš slavnostni večer v Pulju. — Nameravali smo ostati v prostorih Narodnega Doma, ali tam so bili že med koncertom zasedli prostori puljski Hrvatje; svirali so jim neki slovonski tamburaši.

Drugi dan smo si najprej ogledali arsenal, muzej, dve večji vojni ladji, potem mesto, po obedu ob 2. pop. pa smo se odpeljali na posebnem tenderju, kateri nam je dala na razpolago c. kr. mornarica, na otok Brioni. Tam smo obhodovali večji del otoka in si ogledali še danes krasne ostaline bivše rimljanske naselbine. Pozneje nam je na kratko predaval o njih bivši začasni ravnatelj goriške realke g. prof. Gniers. Ob odhodu z otoka so zapeli naši pevci »Morje Adrijansko«; ta vedno krasna in pomembna pesem je ta dan morda prvič donela po zalivu in obali tistega krasnega kosa — prodane slovanske zemlje.

Z vlakom ob 6.40 smo odpotovali v Trst in dospeli v Gorico s polnočnim vlakom — vsi veseli in zadovoljni s prekrasno uspešnim izletom v Pulju. Vsakdo si je zaželel, da bi čim prej doživel zopet par tako veselih dni!

O vprašanju slovenske zasebne nižje gimnazije razmišlja nekdo iz Gorice v »Edinosti«. Pisu onega članka se vidi, da stoji pod utisi člankov v »Gorici« in »Soči«, graja na levo in desno, daje prav zdaj temu, zdaj onemu, daje nasvete ter hoče popraviti, kar so zagrešili klerikalci že v prvem početku in zahteva od poslancev, da če se že ima otvoriti zasebna gimnazija, naj poskrbijo zagotovilo, da se slov. gimnazija podržavi istočasno z laško zasebno realno gimnazijo. — Članekar si pomaga na razne načine pa pravi, da vlada ne otvori slov. paralel na državni gimnaziji tudi potem ne, ko bodo imeli Lahi svojo zasebno gimnazijo. podržavljeno, je hotel reči članekar, pa mu je ostalo to v peresu. — Malce odgovora: Lahi hočejo otvoriti svojo realno gimnazijo s prihodnjim šolskim letom. Ali bodo zahtevali podržavljenje takoj? Ko bo popolna spodnja gimnazija ali celo višja? Odkod pa ve članekar, da bi vlada ne hotela otvoriti slovenskih paralel na drž. gimnaziji? Za te paralele se je pač treba takoj pobrigati, ne pa da bi iskali poslanci zagotovilo, da se slov. gimnazija podržavi istočasno z laško. Če bi slovenska delegacija na Dunaju to reč vzela takoj resno v roke ter stopila v pogovore z naučnim ministertvom, bi morda spravila Lahe do tega, da bi opustili svojo misel o zasebni gimnaziji, ter se postavili na stališče, da

napolnili deset sodov. Kakor se vidi, je postala skoro vsaka posoda nepotrebna, ker bi se bila pa itak razpočila, kedar bi se zmrzli kosi zopet raztopili.

Dne 28. nov. je padla temperatura do — 36°; oglja je bilo pa še samo za dva dni; vsak je v strahu pričakoval trenutka, ko goriva zmanjka.

Hatteras je ukazal zaradi varčnosti pogasiti peč v kajuti in odslej so morali Shandon, doktor in on deliti z moštvo skupno sobo. Hatteras je torej stopil v ožjo dotiko s svojimi ljudmi, ki so ga bebasto in divje pogledovali. Poslušal je njihove obdolžitve, očitanja in grajanja, da, celo grožnje, a on jih ni mogel kaznovati. Sploh se je pa delal, da je gluha napram vsem opazkam in tudi ni zahteval zase bližnjega prostora pri ognju. Tičal je v kotu s prekrižanimi rokama, ne da bi zinil besedico.

Kljub doktorjevim opominom se Pen in njegovi prijatelji niso hoteli navajati prav nič na mrz; po cele dneve so presedeli ob peči, z rokami si podpiraje glavo, ali pa so ležali pod svojo odejo. Zato pa se niso mogli vstavljati pogubnemu uplivu podnebnja in strašni skorbut se je prikazal na ladji.

Doktor je bil že dalje časa sem razdeljeval vsako jutro citrinski sok in apnene kroglice; toda četudi je ta odredba navadno uspešna, je sedaj vendar le neznatno delovala proti bolezni, ki je v svojem razvoju kmalu pokazala svoje najstrašnejše posledke.

Kako žalostno mora biti, gledati nesrečneže, ki jim živci in mišice od bolečin utripajo! Noge so jim otekle in spuščale so se iz njih široke, temnovišnjeve lise. Kravaveče čeljustno meso in otekle ustnice so dajale duška

le še nerazločnim glasovom; skvarjena in mrzla kri ni dovajala več življenja zunanjim delom telesa.

Clifton je bil prvi, ki ga je napadla ta kruta bolezen. Kmalu tudi Gripper, Brunton in Strong niso mogli zapustiti svojih visečih postelj. Niti oni, katerim je bolezen še prizanašala, se niso mogli umakniti groznemu prizoru bolezni, kajti, razum skupne šobe ga ni bilo zavetišča pred mrazom; morali so ostati v njej. Soba se je kmalu spremenila v bolnišnico, kajti v malo dnevih jih je dobilo izmed osemnajst mornarjev trinajst skorbut. Pen se je kazal nekako nedostopnega; njegova žilava narava ga je rešila. Shandon je tudi občutil prve pojave bolezni, toda dalje ni šlo, kajti ravnal se je po doktorjevih nasvetih in to ga je ohranjalo še precej zdravega.

Doktor je z največjo udanostjo skrbel za svoje bolnike in njegovo srce se je krčilo pri pogledu neizrečenih bolezni, ki jih ni mogel olajšati. Vendar jih je skušal vsaj razvedriti in ohraniti nekoliko veselja v srehi moštva ob enoličnih dnevih bolezni s svojimi besedami, tolaženjem, modroslovskim razmotiranjem in smešnicami. Čital jim je naglas, in ker je imel čudovito dober spomin, mu ni nikoli zmanjkalo mikavnega pripovedovanja; ljudje so ga v stisnjenem krogu okrog peči z vso vnemo poslušali.

Toda zdihovanje bolnikov, jokanje in obupno jadicovanje ga je mnogokrat prekinilo sredi njegovega pripovedovanja in postal je zopet pazljiv in požrtvovalen zdravnik.

Sicer je pa njegovo zdravje bilo dosti trdno, tako da ni nič hujšal; njegova debelost mu je nadomeščala najboljše obleko in kakor je sam rekal, je bil oblečen morski

pes ali som, ki vsled svoje debele plasti toliko lahko prenaša vso ostrost severnega podnebnja.

Hatteras ni trpel niti fizično niti нравno, vsaj nazunaj ne. Kazal se je, kakor bi ga trpljenje moštva nič ne ganilo. Najbrže samo na zunaj in dajal duška svojim notranjim občutkom in če bi ga bil kdo natančno opazoval, bi bil pač marsikdaj prišel do tega, da tudi pod tem železnim oklepom bije človeško srce.

Doktor ga je opazoval in premotrival, a ni mogel spoznati, kam naj bi ga prišel vsled njegovega izrednega ustroja in skoro da nadnaravne moči.

Temperatura se je še vedno nižala in sprehajališče na krovu je ostalo prazno, samo eskimski psi so hodili po njem semintje in otožno tulili.

Vsak dan je moral biti mož za čuvaja pred pečjo, ki je pazil, da je bil ogenj vedno živ, kajti ugasniti ni smel nikoli, kakor hitro se je namreč to zgodilo, se je že mraz prikradel v sobo, na stenah se je naredila ledena skorja in vlažni hlapovi so se hipoma zgostili in padli kot sneg na tla neugodnih stanovanj ladje.

Med temi neizrečenimi mukami se približa 8. december; tega dne gre doktor po svoji navadi gledat na toplotomer, ki je bil zunaj pritrdjen. Našel je živo srebro v bučki popolnoma zmrznjeno.

»Štirideset stopinj pod ničlo!« reče prestrašeno.

In tega dne so vrgli v peč zadnji košček oglja, ki je še bil na ladji.

(Dalje pride.)

namesto toliko zasebnih stroškov je pametneje: zahtevati takoj laško gimnazijo na državne stroške, ker končno vendar zahtevajo zavod na državne stroške, kakor tudi naši klerikalci hočejo, da naj bi se slovenska zasebna gimnazija konečno poddržavila. Delo dunajske delegacije za slov. gimnazijo — to je glavno! to bi moralo nastopiti v najresnejši obliki, ne pa tavati okoli po ovinkih za zasebno gimnazijo, za katero tudi nimamo denarja. — Na članek se še povrnemo.

Pri deželnem zavodu za zavarovanje goveje živine morajo res. Lepo poznati slovenske priimke. Z Vipavskega nam poročajo, da pišejo namesto Rojec — Rošič, namesto Peršič pa Prešič! — Naj pogledata malce tje slovenska deželna odbornika! Ali pišejo morda celo z a n a l a š č Prešič namesto Peršič?!

»Lega Nazionale« bo imela svoj XII. redni kongres v Gorici dne 29. t. m. Delajo velikanske priprave, da bo Gorica kolikor le mogoče tisti dan laška!

Stavilalni stroj »Linotype«. — Marsikdo si je že ogledal naš stavilalni stroj, nekaj gospodov pa je izrazilo željo, da bi se obrazložilo obširneje ustroj in delovanje stroja. Tej želji vstreči je pripravljeno vodstvo tiskarne v nedeljo, dne 22. t. m. ob 9^{1/2} uri jutraj. Kdor se zanima za stroj »Linotype«, naj ne zamudi te prilike.

Vojaška godba bo svirala v mestnem vrtu jutri zvečer od 6^{1/2} do 7^{1/2}. Vspored: Lehar: »Nechledil«, koračnica iz opere »Dunajske žene«. Granichstaeden: valček iz opere »Deček ali deklica«. Verdi: ouvertura k operi »Nabuhodonosor«. Gounod: baletna godba iz opere »Kraljica iz Sabe«. Fall: potpourri iz opere »Veseli kmet«.

V kaznilnici v Gradišču ob Soči se nahaja neki 32 letni Aleksander Wagner iz Gor. Avstrije. Tam je večkrat pljunil na križ ter žalil cesarja. Radi tega se je imela vršiti pred tukajšnjo okrožno sodnijo kazenska razprava proti njemu pa je bila preložena, ker ga dajo preiskati po zdravnikih, če je Wagner pri zdravi pameti ali ne.

Utonila je, ko je prala, v Trziču 18-letna Marija Mininel. Videl je to neki 18-letni Niko Zigante pa ni imel poguma, pri-skočiti jej na pomoč.

Sokolski vestnik.

V Mirnu se je vršila včeraj Sokolska veselica, ki se je izvršila v splošno zadovoljnost navzočih. Bil je lep Sokolski praznik. Zlasti je ugajala telovadba. Obširneje poročilo pride.

V Desklah bo 22. t. m. Sokolska veselica. Priprave kažejo, da bo dosti domače zabave: petje, igra, ples, Sokolski nastop itd.

Župni zlet je preložen vsled raznih ovir na 19. junija 1910.

Zveza narodnih društev.

Koncert t. in p. društva »Svoboda« v Renčah, ki se je vršil v nedeljo 8. t. m., je vspel prav dobro. Pevski zbor »Svobode«, dasiravno mu manjka več pevcev-zidarjev, je pokazal v nedeljo, kaj premore vaja in vstrajnost. Reči moramo odločno, da se je pevski zbor s tem koncertom povzpela nad nivo navadnih vaških zborov. Predavanje je na splošno bilo naravnost dovršeno. Upamo, da pevski zbor ne ostane na tej stopnji, temveč da se z nadaljnjim vajo in šolo izobrazbi v uzoren zbor. — Program je bil sestavljen prav premišljeno in srečno. Glede posameznih pev. točk omenjamo: Dr. Schwabovo »Moji devojčici«, ki je nežna, ljubka pesemca in se je tako tudi pela. Ni pa vspela Adamičeva »Dekletce«. ... Ta moderna skladba je težka. Opazilo se je, da se je pevski zbor dobro vežbal a tenoristi so na par mestih z glasovi padli. — Dvorakov ženski zbor »Tolažba« s spremlj. orkestra je vspel izvrstno. Med glavnimi točkami koncerta je bil dr. Schwaba koncertni valček »Dobro jutro« z orkestrom. Pridobila si je namah simpatije občinstva, ki je zahtevalo in dosseglo ponovitev. Naše narodne pesmi so neprekosljive lepote, ako se pojejo, kakor zahtevajo. Vse tri pesmi, tako različne po

značaju in ritmu, so prišle do polne veljave. Veselje je poslušati tako pete narodne pesmi. — Kot zadnja pevška točka pri koncertu je bila L. Pahor-ja koračnica »Veseli bratci«, spremljana z orkestrom in dirigirana od g. skladatelja. Dosegla je tak vspeh, da se je dvorana tresla ploskanja. G. skladatelja je občinstvo aklamiralo. — Pesem se je morala ponoviti. — Tudi vojaška godba je svirala izborno. — Opominimo, da je vodil petje brez orkestra g. Vižintin; z orkestrom pa g. L. Pahor, postaje nač. v Borovnici, ki je iz posebne naklonjenosti sodeloval. — Vreme je bilo prav neugodno.

Društva, ki so si izposodila od »Zveze narodnih društev« po več iger in ki istih ne rabijo več, so naprošena, da vrnejo v najkrajšem času izposojene igre, da zamore Z. N. D. ustreči drugim društvom posebno z igrami, od katerih imamo le po en izvod.

Trgovsko-obrtno in gospodarske vesti.

Za povzdigo živinoreje.

Dne 11. t. m. se je vršilo v poljedelskem ministerstvu posvetovanje gledé uporabe in razdelitve letnega prispevka 6 milijonov podpore za povzdigo živinoreje za leto 1910; za Goriško-Gradišcan-sko znaša K 39.826.33.

Posvetovanje je bilo namenjeno za Primorsko. Zastopan je bil deželni kulturni svet istrski, deželni odbor goriški, goriško kmetijsko društvo v Gorici po predsedniku in tajniku ter tržaška kmetijska družba.

Posvetovanje je vodil sekcijski načelnik poljedelskega ministerstva ter so prisostvovali razni poročevalci tega ministerstva in zastopnik notranjega ministerstva.

Razpravljalo se je o vladnem načrtu, po katerem so vabljeni činitelji izdelali podrobnejše delo. Konečno rešitev predlogov si je pridržalo poljedelsko ministerstvo, toda gotovo je vže danes, da se za Goriško na predlog dež. odbora in Goriškega kmetij. društva napravi v naših hribih postaja, kjer se bodo vzrejala za plemo sposobna teleta in prodajala občinam, ko dorastejo, za plemenske bika.

Ravno tako je določeno z izdatnimi podporami zboljšati nekatere planine in pašnike skupno s prizadetimi posestniki.

Za zboljšanje mlekarstva je določenih 3000 K.

Veči znesek se je določil za okrepitev zavarovalnic za govejo živino in za pridobitne zadruge in organizacije.

Podrobna izvršitev te akcije ostane prepuščena deželnemu odboru in Gor. kmet. društvu.

Peki v Gradišču ob Soči in magistrat. — »L'Éco« poroča, da je magistrat v Gradišču poklical vse peke v občinsko pisarno, kjer so jim razložili, da naj znižajo cene kruhu, drugače odpre magistrat občinsko pekarijo. Če bi se brigal goriški magistrat kaj bolj za reveže, bi vplival na peke v Gorici, da bi znižali ceno kruhu, ki je od sile previsoka.

Črešnje so prišle na trg v Gorici pretekli teden; vsega vkup okoli 20 kvintalov; kg po K 1.25. — Prvega krompirja je bilo okoli 1^{1/2} kvintala, po 44 v kg. — Špargljev se je prodalo nad 150 kvintalov, srednja cena K 1.15. kg.

Kmečka posojilnica in hranilnica v Opatjemselu vabi svoje člane k II. rednemu občnemu zboru dne 29. maja 1910 ob 3. popoldne v združne prostore z dnevnim redom: — 1. Overovljenje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva. 3. Poročilo nadzorstva. 4. Odobrenje računskega zaključka za leto 1909. 5. Volitev nadzorstva (za dobo 1 leta). 6. Slučajnosti. Načelstvo.

Razne vesti.

Heidelberško vseučilišče na Nemškem je podedovalo po v Londonu umrlem kemiku Mondu 1 milijon mark za pospeševanje znanstvenih raziskovanj na fizikalnem in kemičnem polju.

Umor. — Na Dunaju so našli 29 letno prostitutko Leopoldino Piller v njeni sobi zadavljeno. Ukraden ji je bil ves denar, uhanj, broša in prstani pravzaprav brez vrednosti, ker so bili kameni ponarejeni.

Morilca so že dobili. Imenuje se Gustav Allram, 21 letni mešar iz ugledne dunajske rodbine. Umoril jo je samo radi »briljantov«, za katere je pa skupil vse skupaj 160 K.

Velik škandal v Parizu. — Voditeljica nekega samostana, oziroma zavoda v Ormessonu na Francoskem, sestra Candide, je sedaj v kazenski preiskavi. Zlatar Dagnaux jo je naznanil, da mu ni hotela vrniti lišpa v vrednost 930.000 frankov. Dosedanja preiskava je dognala, da je bilo gospodarstvo sestre Candide na zelo slabih nogah in da si je hotela pobožna prednica pomagati iz zagate s poneverbo in sleparijo.

Smrt zrakovplovca. — Zrakovpovec Michelin je zadel v Lyonu na Francoskem s svojim zrakovplovom ob visoko drevo, ki se je prelomilo in ki je padlo na zrakovplovca. Ta je bil seveda takoj mrtav.

Ruski pop morilec. — V vasi Mozir gubernije Mirsk na Ruskem so zaprli popa, ker je osumljen, da je umoril lastnega sluga radi 200 rubljev njegovih prihrankov. Truplo je skril pop v skednju sosedne krčme, kar sta opazila dva kmeta, ki so se ravno napravila, da bi šla krast k popu. Popova žena je skrila obleko služabnikov.

Roman milijonarja. — V Kentucky v Ameriki se je poročil 75 letni milijonar Elliott z 68 letno nevesto Adelino Ledbetter. Tudi ona je prinesla nekaj milijončkov s seboj. Koj po poroki sta se v skupnem testamentu postavila za dediča drug drugega. Oba sta bila 15 let zaročena.

Radi »razširjanja« koleka 20. IX. 1908. je bilo klicanih pred sodnijo v Celju 8 obtožencev. Trije obtoženci, dijaki, in 14 letna obtoženka so bili oproščeni, češ, ker ne smejo čitati časnikov, v dveh slučajih so razpravo preložili, neki jurist in neka gospodična pa sta obsojena vsak na 10 K globe.

Rojaki, izpolnite svojo narodno dolžnost: pristopajte k obrambnemu skladu družbe sv. C. in. M.!

Zahvala.

Moj pokojni soprog g. Franc Lazar, ki je umrl dne 19. marca t. l. je bil pri

banki »Slaviji«

zavarovan za slučaj doživetja in smrti za znesek 3000 K na polico, ki je bila v veljavi od meseca marca 1906. in je bilo vplačanih samo 467 K 76 v. Izplačala mi je banka »Slavija« po svojem generalnem zastopu v Ljubljani takoj po predložitvi police in dokazilih smrti ves zavarovani znesek.

Zahvaljujem se pa tudi potovalnemu uradniku banke »Slavije« gosp. Josipu Pitamice-u, ki je z velikim trudom pregovoril mojega moža, da se je zavaroval.

Za to kulantno postopanje čutim se obvezana izreči banki »Slaviji« kot slovanskemu zavodu javno zahvalo ter jo vsakomur najtopleje priporočati.

V SEDLU, dne 12. maja 1910.

Amalija vdova Lazar.

Zastonj!

in poštine prosto se dobe uzorci raznih najnovejših voln, belih in barvanih balistov, panama, cefirjev za bluže in srajce, perkalov in tudi razna platna, lenčice (pajčolan) za birmance itd.

pri domači modni in manufakturni trgovini

IVANČIČ & KURINČIČ

Gospodsk. ulica št. 11/

Ker se bliža čas birme, opozarjamo cenj. botre in boterce, da ne zamude prilike in naj si najprej ogledajo domačo trgovino, katera je preskrbljena v vsakem oziru z vsem modnim in svežim blagom. Zagotovljena je solidna in domača postrežba in najnižje cene. Zaloga vseh potrebščin za šivilje in krojače.

Podpirajte to edino in prvo domače podjetje te stroke.

Mali oglasi.

Najmanjša pristojbina stane 60 vin. Ako je oglas obsežnejši se računa za vsako besedo 3 vin. Najpripravnejše inseriranje za trgovce in obrtnike. Koliko je manjših trgovcev in obrtnikov v Gorici, katerih na doželi (in celo v mestu) nihče ne pozna, ker nikjer ne inserirajo. Škoda ni majhna.

Lep pisalni pult v jako dobrem stanju, pripraven za kakšno pisarno, se proda po nizki ceni. — Naslov pové upravništvo.

Ugodna prilika za nakup! Neka tovarna, ki je trpela vsled povodnj, mi je poverila v razprodajo več tisoč kosov krasnih flanelastih odev, najnovejših uzorcev in lepe barve. Odeje so robljene s svilo. Madeži od vode so prav neznatni. Odeje so porabne za vsako gospodinstvo. Dolžina 180 cm. Razpošiljam po povzetju 3 kose lepih zarobljenih odev za 10 K, 4 kose, brez obrobe za 11 K prav fine in lepe 4 kose 12; šivane odeje za vato, krasno blago, 2 kosa 14 K. Barve so: svetlordeče, in vijavjevo. R. Bekera, imitelj hotela v Solnice, Češko.

Na prodaj je v Ljubljani pri Sv. Kristofu, tik Dunajske ceste, 10 minut od Kolodvora oddaljeno posestvo v obsegu okroglo 40.000 m², pripravnost za stavbišča, oziroma zaradi bližine kolodvora za skladišča, tovarne, delavnice i. t. d. Posestvo obstoji iz dveh velikih parcel; na eni se nahaja pritična, popolnoma dobro ohranjena hiša s hlevom in vezanom kozolecem. Parceli sta razdeljeni na 30 stavbišč in se prodasta celi ali pa v oddelkih. Posredovalci izključeni. Več se izve v gostilni »Mikuževi« v Kolodvorski ulici št. 3 v Ljubljani. Pisma vprašanja naj se pošiljajo na naslov: Ivan Mikuž, deželni računski revident v Ljubljani.

Gospodična iz boljše hiše želi korespondirati z gospodom plemenitih nazorov. Naslov: »Danica« pošto ležeče Šmarje p. Jelsah.

Zgubila se je črna duhovska suknja s širokimi rokavi in črnim tamoznim ovratnikom — od Telovadnega trga v Gorici do vasi Rus v Furlaniji. Suknja meri m 150. Kdor jo je našel, naj jo prinese g. evang. župniku Schmidt v Via Giannatica št. 5, kjer dobi nagrado.

Kmečko-delauska gospodarska zadruga v Dobravljah na Goriškem

ima v kletih združnih kmetov v Dobravljah, Skriljah, Kamnjah, Brjah, Šmarjah in drugih vaseh.

veliko množino izbornega vipavskega vina.

Priporoča se cenj. gostilničarjem in drugim konsumentom. Dobiva se od 56 lit. naprej po jako zmernih cenah.

Novost!

Ravnokar sta izšli v založbi „Goriške Tiskarne“ A. Gabršček:
„Kraljica Dagmar“

Zgodovinski roman. — Spisal: VACLAV BENEŠ-TRĚBIZSKÝ. — »Slovenska knjižnica« snopič 173—180. — Cena za nenaročnike K 3.20. P ština 20 vin.

Guy de Maupassant:
Novele.

Prevel: Pastuškin. — „Salonska knjižnica“ št. XII. — Cena K 3. Poština 20 vin.

Naroča se v „Goriški Tiskarni“ A. Gabršček v Gorici.

Zastonj in poštine prosto pošiljamo na zahtevo
cenik slovenskih knjig in muzikalij.

Knjigarna A. Gabršček — Gorica.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposka ulica št. 7, I. nadst.) — Telefon št. 79.
 Račun poštne hranilnice št. 837.315.

Na občnem zboru dne 30. aprila 1910. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4½%. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega.

Posojila se dajejo zadrugnikom na vknjižbe po 5½%, na varščino ali zastave in na menjice po 6%.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1909. s 6%.

Stanje 31. dec. 1909.: Zadrugnikov 1891 z deleži v znesku 85.374 kron. — Hranilne vloge: 1.654.661.17. Posojila: 1.643.638.—. — Rezervni zaklad: 91.740.59 — Vrednost hiš: 354.416.72.

Novost!

Napoleon *stopal* od zmage do slave, bil *mož* je v resnici prebrisane glave; gotovo — (o tem zgodovina molči) — „OHO“ je on nosil, vsaj meni se zdi.

„OHO“
J. Medved, Gorica

Tekališče, Josipa Verdi št. 32.

Pozor! Ponujalo se Vam bo mnogo ni vrednih ponarejanj.

Zahteva naj se izrečno Globin iz tovarne Fritz Schulz ml. akc. dr.

Ženitvena ponudba.

30-leten urar z dobrimi spričevali, ki je posloval dosedaj kot predelavec, išče v svrhu ženitve mlado gospodično, ali vdovo brez otrok, ki bi imela približno 6000—8000 kron dote. Doto se porabi za nakup dobrodoče urarske trgovine v Gorici.

Ponudbe je pošiljati post. rest. Gorica 3 pod šifro: „Urar“. — Za diskretnost se jamči.

Dr. Ruggero Kürner,

kirurški zdravnik, bivši asistent na c. kr. kliniki geneologije in ostetrike v Gradcu.

Specialist za ženske bolezni.
 Ordinira od 10.—11. predpolne in od 3.—4. popoldne.

Tekališče Frana Josipa št. 6.
 (blizu lekarne Kürner).

Ustanovljena tverka 1866.

J. Drufovka — Gorica

Gosposka ulica 3.

Tovarniška zaloga usnja ter potrebnih za čevljarje. — Usnje za sedlarje in kujičoveze i. t. d.

Lasna strojarna v Černičah.
 Odlikovana tovarna nadplavov.

GORICA.

GORICA.

Narodno podjetje
Hotel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče trgovskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tujece od K 1.20 više. Velik vrt z verando. Stekleni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Keglišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Plzenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Denar prihrani kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u
 v Gorici,
 v Gosposki ulici št. 14
 (v lastni hiši)
 kateri ima v zalogi najbogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinerega izdelka.
 Daje tudi na obroke.
 Lastna delavnica za tapcirano pohištvo.
 Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa
 podobne na šipe in patno, ogledala
 zima in platno.

GORIŠKA TOVARNA MILA.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodine! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša špecialiteta je: **Caprasole — Koza s solncem.** Poskusite in sodite! Svoji k svojim!